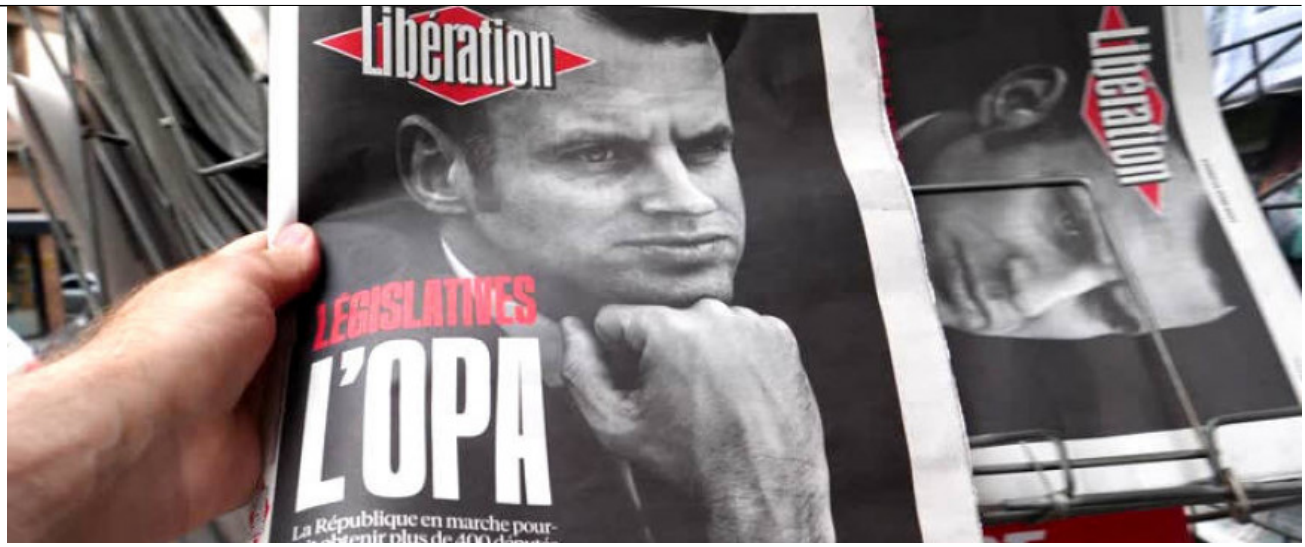

Nem kell félteni a baloldalt, mindig vannak új ötletek

2018 május 06. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

A francia szocialista párt ugyan megsemmisült, de néhány ismert szimpatizánsa azért elég kreatív.

Hónapok óta másról sem lehet olvasni, mint hogy megsz?nt a hagyományos baloldal Franciaországban. Ez részben igaz is, hiszen Francois Mitterrand egykori pártja gyakorlatilag kimúlt, és a baloldali szavazók vagy a lényegében kommunista Melanchonékra szavazhatnak, vagy magára Macronra. Aki, mint tudjuk, egy bukott

szocialista miniszter, csak még jó id?ben lett centrista.

A helyzet persze ennél egyszer?bb. A baloldali szavazók nem széls?séges része Macronra szavaz. Viszont pusztán velük elég nehéz választást nyerni. Így Macron úgy próbál trükközni, hogy egyre inkább jobboldalinak mutatja magát. Fel is tudunk sorolni olyan tényeket, amelyek – természetesen csak látszatra – ezt támasztják alá. A miniszterelnöke a konzervatív pártból jött. Azonban Edouard Philippe a jobbközép párt baloldalán foglalt mindig is helyet, alapvet?en bevándorláspárti politikus, az egyik legnehezebb helyzet? francia város, Le Havre egykori polgármestere. A kormányában is vannak a jobbközép pártból kiugrott politikusok, ez is a jobboldal látszatát er?sítik. És gazdaságpolitikája kétségtelenül ultraliberális. A rengeteg sztrájk nem véletlen, a vasút nem m?ködik, ahogy nem bír az egyetemistákkal sem.

És akkor itt be is fejezhetjük a jobboldali vagy annak látszó macroni vonásokat. Jöjjenek tehát a nem jobboldali ismérvek. A belügyminisztere Lyon egykori szocialista polgármestere. A hadsereget – kis túlzással – elkezdte szétverni, a terroristagyanús migránsokat nem hajlandó kidobni az országból, nincs normális határvédelem a francia–olasz határnál. S?t, a polgár?rségként m?köd? önkénteseket üldözi és nem az illegális bevándorlókat. Na de így hogy lesz szimpatikus a jobboldali szavazóknak? Hogy fog tudni polgármesteri helyeket szerezni két év múlva? Például hogy tudja megakadályozni, hogy ne foglalja vissza a jobboldal Párizst?

Az ötlet elég egyszer?. Mondhatjuk ravasznak, mondhatjuk átlátszónak. Macron korábbi baloldali közismert szimpatizánsai rendszeresen Macron ellen beszélnek – természetesen ártalmatlanul. Ezzel is bizonyítva, hogy az elnöknek semmi köze a baloldalhoz. Nézzük csak a legutóbbi akciót. A baloldali *Libérationban* (hol máshol) tettek közzé egy felhívást baloldali francia m?vészek, hogy… miért is? Itt meg kell állnunk, mert elég nehéz elmondani, hogy mi a bajuk. Ha értelmezzük a gondolataikat, akkor voltaképpen arról írnak, nem tetszik nekik, hogy a pénz túlságosan fontos Macron kultúrpolitikájának. Emiatt tüntetnek majd szombaton.

Úgy érzem, nem emiatt fog Macron lemondani.

Macron *rendkívül kemény* bevándorlási törvénye elleni tiltakozást is kicsit nevetséges általtiltakozásnak éreztem. Hiszen pontosan tudjuk: dehogy kemény ez a törvény. S?t.

És ha Macron kultúrpolitikáját nézzük, a francia baloldalnak sok panasza nem lehet. Nehéz lenne felsorolni nem baloldali igazgatót a fontosabb színházakban, de nehéz lenne találni olyan francia filmet is, amit egy kicsit is konzervatívnak lehetne nevezni. Amellett, hogy a francia filmgyártás – érintetlenül hagyott – rendszere olyan, amire francia baloldali filmm?vésznek sok panasza nem lehet.

A francia filmesek között a jobboldaliság egyenesen szitokszó. Az egyik francia politikai hetilap azon elmélkedett, hogy szinte nincs is jobboldali filmrendez? és jobboldali tematikájú francia film. Philippe De Chauveront hozta ellenpéldaként a *L'Express*. Nekem a Franciaországban a 10 milliós néz?számot túllép? Bazi nagy francia lagzik cím? vígjátéka sem t?nt annak, a rasszista francia burzsoá figuráját azért iróniával szemléli a rendez?, de ez más kérdés. A rendez? aztán Pestre jött, az *Origo* meg interjút készített vele. Ahogy szóba került ez a L'Express-tanulmány, a rendez? els? dolga volt, hogy cáfolja: ? nem jobboldali. Ahogy mesélték: szinte megijedt. Egy kedves és tehetséges vígjátékrendez?, és megijedt, hogy jobboldalinak titulálják. És a francia közállapotokat ismerve meg is lehet érteni. Nicolas Sarkozy mellett annak idején nagyon kevesen álltak ki – akik igen, arra rászállt a balliberális sajtó. Christian Clavier és Jean Reno gyakorlatilag kizárólag rossz kritikát kapott ezután, de Francois Cluzet-t, a nagy drámai színészt is kisebb lelkesedés vette körül. Alain Delon viszont nem tudott rosszabb helyzetbe kerülni – a huszadik század egyik legnagyobb európai színésze a kritikusoktól igazi elismerést amúgy sem túl gyakran kap azóta, hogy a nyolcvanas években kiderült róla: a jobboldalra szavaz.

Ezt a kulturális közeget végképp konzerválta Emmanuel Macron. Nehéz elképzelni, hogy a baloldali m?vészeket csakugyan zavarná az elnök. Dehogy zavarja! Így segítenek neki.

Vagyis, nagyon furfangosak. Már csak szavazókra lenne szükségük. Ha az els?ben nem is, de utóbbiban hasonlítanak a magyar baloldalra.

Gábor László | Az Origo f?szerkeszt?je

www.888.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló